

Andere partij in de procedure: Europees Parlement

Bij beschikking van 10 oktober 2017 heeft het Hof van Justitie (Tiende kamer) de hogere voorziening niet-ontvankelijk verklaard.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Tübingen (Duitsland) op
11 augustus 2017 — Südwestrundfunk / Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner,
Layla Sofan, Marc Schulte**

(Zaak C-492/17)

(2017/C 402/10)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Tübingen

Partijen in het hoofdgeding

Schuldeiseres en verzoekende/verwerende partij: Südwestrundfunk

Schuldenaren en verwerende/verzoekende partijen: Tilo Rittinger, Patric Wolter, Harald Zastera, Dagmar Fahner, Layla Sofan, Marc Schulte

Prejudiciële vragen

- 1) Is het door de deelstaat Baden-Württemberg op 18 oktober 2011 vastgestelde Gesetz zur Geltung des Rundfunkbeitragsstaatsvertrags vom 17. Dezember 2010 (wet betreffende de gelding van het nationale verdrag inzake de omroepbijdrage van 17 december 2010; hierna: „RdFunkBeitrStVtrBW”), dat laatstelijk is gewijzigd bij artikel 4 van het Neunzehnte Rundfunkänderungsstaatsvertrag (negentiende gewijzigde nationale omroepverdrag) van 3 december 2015 (wet van 23 februari 2016 — publicatieblad van Baden-Württemberg, blz. 126, 129) onverenigbaar met het Unierecht omdat de bijdrage die uit hoofde daarvan sinds 1 januari 2013 in beginsel door iedere volwassen inwoner van de Duitse deelstaat Baden-Württemberg onvoorwaardelijk dient te worden betaald ten gunste van de omroepen SWR en ZDF, moet worden beschouwd als een met het Unierecht onverenigbare steunmaatregel ten behoeve van uitsluitend die publieke omroepen, maar niet van commerciële omroepen? Dienen de artikelen 107 en 108 VWEU aldus te worden uitgelegd dat voor de wet inzake de omroepbijdrage de toestemming van de Commissie vereist was en die wet bij gebreke daarvan ongeldig is?
- 2) Dienen de artikelen 107 en 108 VWEU aldus te worden uitgelegd dat zij van toepassing zijn op de in de RdFunkBeitrStVtrBW-wet vastgelegde regeling uit hoofde waarvan in beginsel iedere volwassen inwoner van de deelstaat Baden-Württemberg onvoorwaardelijk verplicht is een bijdrage te betalen ten gunste van uitsluitend overheidsomroepen/publieke omroepen omdat die bijdrage neerkomt op een met het Unierecht onverenigbare begunstigende steunmaatregel strekkende tot technische uitsluiting van omroepen uit andere lidstaten van de Unie, gezien het feit dat de bijdragen ertoe worden gebruikt een concurrerende vorm van transmissie tot stand te brengen (DVB-T2 — Monopol) waarvoor niet is bepaald dat zij door buitenlandse omroepen zal kunnen worden benut? Dienen de artikelen 107 en 108 VWEU aldus te worden uitgelegd dat zij ook van toepassing zijn op indirecte financiële steun en op andere economisch relevante privileges (recht om executoriale titels vast te stellen, bevoegdheid om als onderneming en als overheidsinstantie op te treden, betere positie bij de berekening van schulden)?
- 3) Is het verenigbaar met het beginsel van gelijke behandeling en het verbod van begunstigende steunmaatregelen dat op grond van een wet van de deelstaat Baden-Württemberg een Duitse televisieomroep die weliswaar is opgezet als overheidsinstantie met een publieke grondslag, maar tegelijkertijd op de reclamemarkt concurreert met commerciële zenders, ten opzichte van die commerciële zenders wordt begunstigd doordat hij zich, anders dan zijn commerciële concurrenten, niet tot de gewone rechter hoeft te wenden om voor zijn vorderingen ten opzichte van kijkers een executoriale titel te verkrijgen alvorens hij tot tenuitvoerlegging kan overgaan, maar zelf, zonder tussenkomst van de rechter, executoriale titels kan vaststellen waarmee hij tot tenuitvoerlegging kan overgaan?
- 4) Is het verenigbaar met artikel 10 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, respectievelijk artikel [11] van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (vrijheid van informatie) dat een lidstaat in een wet van de deelstaat Baden-Württemberg bepaalt dat een tv-omroep die is opgezet als overheidsinstantie van iedere volwassen inwoner in het omroepgebied op straffe van een geldboete een bijdrage mag verlangen ter financiering van juist die omroep, ongeacht of de betrokkene over een ontvangstapparaat beschikt en of hij enkel gebruikmaakt van de diensten van andere zenders, hetzij buitenlandse, hetzij commerciële?

- 5) Is de RdFunkBeitrStVtrBW-wet, in het bijzonder de § § 2 en 3 daarvan, verenigbaar met de Unierechtelijke beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie indien de ter financiering van een publieke tv-omroep door iedere bewoner onvoorwaardelijk te betalen bijdrage een alleenstaande moeder naar verhouding vele malen zwaarder treft dan een lid van een woongemeenschap? Moet richtlijn 2004/113/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat deze ook van toepassing is op de litigieuze omroepbijdrage en dat een indirecte discriminatie reeds moet worden aangenomen wanneer het feitelijk voor 90 % vrouwen zijn die zwaarder worden belast?
- 6) Is de RdFunkBeitrStVtrBW-wet, in het bijzonder de § § 2 en 3 daarvan, verenigbaar met de Unierechtelijke beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie indien de ter financiering van een publieke tv-omroep door iedere bewoner onvoorwaardelijk te betalen bijdrage twee keer zo hoog is voor personen die om professionele redenen een tweede woning nodig hebben dan voor andere economisch actieve personen?
- 7) Is de RdFunkBeitrStVtrBW-wet, in het bijzonder de § § 2 en 3 daarvan, verenigbaar met de Unierechtelijke beginselen van gelijke behandeling en non-discriminatie en met de Unierechtelijke vrijheid van vestiging indien de ter financiering van een publieke tv-omroep door iedere bewoner onvoorwaardelijk te betalen bijdrage impliceert dat een Duitser die in Duitsland vlakbij de grens met een EU-buurland woont, uitsluitend op grond van de ligging van zijn woning de bijdrage verschuldigd is, terwijl een Duitser die net over de grens woont — en over dezelfde ontvangstmogelijkheid beschikt als eerstgenoemde Duitser — die bijdrage niet verschuldigd is, net zoals onderdanen uit andere lidstaten van de Unie die zich om professionele redenen op Duits grondgebied net over de grens moeten vestigen de bijdrage verschuldigd zijn en EU-burgers die zich aan gene zijde van de grens vestigen niet, ook al hebben de betrokkenen in beide gevallen geen belangstelling voor het ontvangen van de Duitse zender?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/113/EG van de Raad van 13 december 2004 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen bij de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten (PB 2004, L 373, blz. 37).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverfassungsgericht (Duitsland) op 15 augustus 2017 — Heinrich Weiss e.a.

(Zaak C-493/17)

(2017/C 402/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverfassungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Heinrich Weiss, Jürgen Heraeus, Patrick Adenauer, Bernd Lucke, Hans-Olaf Henkel, Joachim Starbatty, Bernd Kölmel, Ulrike Trebesius, Peter Gauweiler, Johann Heinrich von Stein, Gunnar Heinsohn, Otto Michels, Reinhold von Eben-Worlée, Michael Göde, Dagmar Metzger, Karl-Heinz Hauptmann, Stefan Städter, Markus C. Kerber e.a.

Andere partijen bij de procedure: Bundesregierung, Bundestag, Europese Centrale Bank, Deutsche Bundesbank

Prejudiciële vragen

- 1) Maakt besluit (EU) 2015/774 van de Europese Centrale Bank van 4 maart 2015 inzake een overheidsprogramma voor aankoop van activa op secundaire markten (ECB/2015/10) ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij besluit (EU) 2015/2101 van de Europese Centrale Bank van 5 november 2015 houdende wijziging van besluit (EU) 2015/774 inzake een overheidsprogramma voor aankoop van activa op secundaire markten (ECB/2015/33) ⁽²⁾, besluit (EU) 2016/702 van de Europese Centrale Bank van 18 april 2016 tot wijziging van besluit (EU) 2015/774 inzake een overheidsprogramma voor aankoop van activa op secundaire markten (ECB/2016/8) ⁽³⁾ en [besluit] (EU) 2016/1041 van de Europese Centrale Bank van 22 juni 2016 inzake de beleenbaarheid van door de Duitse Republiek uitgegeven of volledige gegarandeerde verhandelbare schuldbewijzen en tot intrekking van besluit (EU) 2015/300 (ECB/2016/18) ⁽⁴⁾, of de wijze waarop het wordt uitgevoerd, inbreuk op artikel 123, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie?